

PREUD'HOMME, Armand (Peer 21 februari 1904 – Brasschaat 7 februari 1986).

Was na zijn studies aan de Limburgse orgelschool van **Arthur Meulemans** en aan het Lemmensinstituut bij Van Nuffel, De Jong en Flor Peeters, van 1930 tot 1943 organist in Geel. In navolging van **Emiel Hullebroeck** componeerde Preud'homme zangspelen en honderden volkse liederen. Zijn favoriete tekstdichters waren **Jozef Simons** (*Susa Nina, Heimwee doet ons hart verlangen, Vcor outer en heerd*) en **Eugeen de Ridder** die onder meer de teksten schreef voor de operettes *Mijn heerlijk Kempen-*

EN TOCH...

922

UW LIED OVERWINT!

Het bronzen standbeeld in het Hasseltse stadspark van de dirigent en componist van volksliederen Armand Preud'homme. Kort na de inhuldiging in 1981 werd het beeld zwaar beschadigd door een bomaanslag. (ADV N)

land en *Op de purp'ren hei*. Deze laatste operette was zijn populairste en werd ook uitgevoerd in de Koninklijke Vlaamse Opera (KVO). Steeds terugkerende thema's in zijn werk waren de volksverbondenheid en het heimwee naar zijn geboortestreek. Zijn beroemdste lied is *Kempenland*, waarvoor de muziek reeds in 1938 ontstond en waarvoor Simons pas tijdens de oorlog de tekst schreef. Vanwege de versregel "Kempenland aan de Dietse kroon" en het martiale karakter werd het tijdens de oorlog door veel paramilitaire verenigingen gebruikt als staplied. In 1943 werd Preud'homme directeur van de muziekschool in Mortsel. Na de oorlog werd hij met de repressie geconfronteerd, waarna hij jarenlang werkte als organist in cinema's en restaurants en als begeleider van het Sint-Lievenskoor. Als herinnering aan die periode schreef hij later een *Amnestiemis*. Van 1957 tot 1968 was hij muziekleraar in Hasselt. Hij dirigeerde ook regelmatig op verschillende Vlaams-nationale manifestaties. Maar in 1967 weigerde hij nog mee te werken aan het Vlaams Nationaal Zangfeest omdat hij zijn liederen verdrongen voelde door kleinkunstliederen. Ook vond hij dat de koorfederatie van het Algemeen Nederlands Zangverbond (ANZ) te veel de nadruk legde op het oude volkslied en de polyfonie ten nadele van zijn eigen volkse muziek. Toch probeerde hij zich te vernieuwen met het schrijven van liederen voor kleinkunzangers als Will Ferdy en Miel Cools. Zijn werk werd gepropageerd door het Armand Preud'homme Komitee en de Stichting Armand Preud'homme, die het tijdschrift *Eigen Aard* publiceerde en zijn liederen op plaat zette. Op initiatief van de vereniging Vlaamse Culturele Producties kwam er in 1981 in het Hasseltse stadspark een bronzen beeld van Preud'homme. Daartegen werd fel gereageerd door de Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden. Kort na de inhuldiging werd het beeld zwaar beschadigd door een bomaanslag.

LITERATUUR: 'Ontmoeting met Vlaamse toondichters. Armand Preud'homme', in *Harop* (mei 1966), p. 3-5; – L. Swerts (red.), *Armand Preud'homme. Huldeboek hem aangeboden naar aanleiding van zijn zeventigste verjaardag*, 1974; – R. Melis, *Op de heide waait de wind* (geromanceerde biografie), 1978.

ILLUSTRATIE(S), zie: Louis Roppe.

JAN DEWILDE